

ROQUES ROIES

En aquest número...

EN PORTADA

Destaquem l'aposta de l'Ajuntament per la sostenibilitat i el medi ambient repassant les accions dutes a terme els darrers anys, ja sigui a través de projectes amb finançament europeu, actuacions comarcals com la recollida de residus o la gestió eficient del consum d'aigua.

POBLATANS IL·LUSTRES

Aquest any se celebra el 125è aniversari de quatre poblatans, de naixença o arrelament, que van marcar la vida cultural del nostre poble: Remigi Durany, Jesús Forga, Miquel Villà i Enric Porta. Des de Roques roies volem retre'ls un senzill però sincer recordatori, a tall d'homenatge. En aquest número parlarem de dos d'ells.

Vols que la teva foto sigui la portada del següent número de Roques Roies?

Envia'ns una foto de bona qualitat en format vertical a comunicacio@lapobladesegur.cat

NOTÍCIES

El balanç del primer any sencer de la Residència sota la gestió de l'empresa pública Sumar Acció Social; el programa de concerts a la fresca d'aquest estiu; el pressupost municipal per a aquest any que s'apropa als 10 milions d'euros...

REPORTATGE

Amb la Biblioteca recent inaugurada, fem memòria de la història d'aquest equipament cultural al municipi. Des de la seva vinculació amb La Caixa fins a la incorporació del Sistema de Lectura Pública, i a l'actualitat.

SUPO-SUPO POBLATÀ

Conversem amb Josep Roset i Castells, consultor empresarial i president de la Fundació CIES, que treballa per facilitar la inserció laboral.

ELS PARTITS OPINEN

Els partits polítics amb representació municipal tracten diversos temes relacionats amb l'actualitat poblatana

REDACCIÓ PER PART DE

Darío Albert, Mercè Alegret, Marc Baró, Júlia Cardona, Ramon Enric Guimó, Meta Solana, Josep Maria Tirbió, Fàbrica CTretze.

Dipòsit legal
L 62-2017

Els conceptes i les opinions expressades en els articles d'aquest butlletí no representen necessàriament l'opinió de l'equip redactor.

Amb la col·laboració de: **Diputació de Lleida**

 INSTITUT D'ESTUDIS ILERDENCs
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

EN PORTADA

Durant aquesta legislatura hem treballat amb una idea molt clara: **construir una Poble més sostenible, més eficient i preparada per al futur**. Aquest compromís s'ha traduït en diverses actuacions que no només representen una millora mediambiental, sinó també un estalvi energètic i econòmic per al municipi.

Un dels passos importants ha estat la renovació de la flota municipal amb la incorporació de dos vehicles elèctrics: un destinat a la brigada municipal i un altre al servei dels vigilants municipals. Aquesta actuació ens permet reduir emissions contaminants i avançar cap a **una mobilitat més respectuosa** amb el medi ambient.

També hem apostat de manera decidida per les energies renovables amb la instal·lació de dues calderes de biomassa, que actualment proporcionen calefacció a equipaments tan importants com la residència, el Molí de l'Oli, l'Ajuntament i l'escola Els Raiers. Aquest canvi ens ha permès reduir la dependència dels combustibles fòssils i aprofitar **una font d'energia més sostenible i de proximitat**.

En paral·lel, hem treballat per millorar **l'eficiència energètica** dels edificis municipals. Hem realitzat actuacions d'aïllament tèrmic al teulat i hem substituït les finestres de l'Ajuntament per reduir pèrdues energètiques i millorar el confort interior.

Un altre projecte destacat ha estat la instal·lació de 50 kW de plaques solars a l'escola Els Raiers, una actuació que contribueix a **generar energia neta** i a reduir el consum energètic dels equipaments municipals.

Gràcies al conjunt d'aquestes actuacions hem pogut **eliminar el consum de combustibles fòssils** en els equipaments municipals, fent un pas important cap a una Poble més eficient i sostenible.

Aquesta voluntat de fer una gestió més eficient dels recursos també s'està aplicant a l'aigua, un bé cada vegada més valuós. Actualment estem treballant en la instal·lació de nous comptadors d'aigua, que ens permetran tenir un **millor control del consum**, detectar possibles fuites i avançar cap a una gestió més eficient i sostenible d'aquest recurs.

Finalment, aquesta aposta per la sostenibilitat també s'ha traslladat a la **gestió dels residus** amb la posada en marxa del sistema de recollida porta a porta. Volem agrair la implicació i la col·laboració dels veïns i veïnes de la Pobla, que han demostrat un gran compromís des del primer dia. La bona acceptació del nou sistema s'està traduint en uns resultats excel·lents i ens permet avançar cap a un municipi més net i amb millors nivells de reciclatge.

A l'Ajuntament, continuarem treballant amb la mateixa voluntat: impulsar projectes que millorin la qualitat de vida dels poblatans i poblatanes i que ens ajudin a construir una Pobla més sostenible per a les generacions futures.

La Pobla de Segur aprova un pressupost de 10 milions d'euros per al 2026

El ple municipal de l'Ajuntament de la Pobla de Segur va aprovar a finals de març el pressupost per al 2026, que enguany puja fins els 9.970.000€. El comptes anuals s'han aprovat amb sis vots a favor (ERC) i cinc abstencions (PSC i Junts).

Aquests són els primers comptes municipals que inclouen les actuacions del Pla de Barris i Viles. És per això que es preveu un ingrés de 1.600.000€ i concentra la major part de les despeses en inversions: dos milions dels cinc pressupostats en aquest capítol per a l'execució de deu de les actuacions projectades. Les altres inversions que destaquen són les previstes a l'Edifici d'Ensenyaments de Muntanya (dos milions d'euros), l'actuació del PUOSC de millora de les voreres de la Cooperativa vella i l'Avinguda Catalunya (300.000€), la construcció de serveis al camp de futbol (162.000€) o l'arranjament de la cúpula de Casa Mauri (45.000€).

Seguint amb el Pla de Barris i Viles, per al 2026 hi ha pressupostat la creació de l'Oficina de Gestió amb la contractació del personal necessari i l'inici del desplegament dels programes socials d'intervenció a persones nouvingudes i en risc d'exclusió social, el d'envelliment actiu i el de la solitud no desitjada.

Dos anys avançant cap a un model més sòlid per a la nostra residència

Aquest mes de juliol es compliran dos anys des que l'empresa pública SUMAR va assumir la gestió de la residència municipal. Va ser una decisió important i valenta, presa amb la voluntat de **garantir un servei de qualitat**, donar estabilitat al projecte i assegurar el millor futur possible per a un equipament tan essencial per al nostre municipi. Dos anys després, podem afirmar que **els resultats obtinguts són positius** i que la decisió presa ha anat en la direcció correcta.

Un dels aspectes que més preocupava era la sostenibilitat econòmica del servei. Veníem d'una situació complexa, amb exercicis en què la gestió directa des de l'Ajuntament havia arribat a generar pèrdues superiors als 300.000 euros anuals. En canvi, durant l'any 2025 aquestes pèrdues s'han reduït fins als 100.000 euros aproximadament.

Es tracta d'una millora molt significativa que demostra una gestió més eficient i un major equilibri econòmic.

Cal tenir present, però, que una residència com la nostra difícilment podrà ser completament autosuficient des del punt de vista econòmic.

Si volem continuar garantint una atenció de qualitat, amb els recursos humans i assistencials necessaris perquè els residents rebin la millor cura possible, l'Ajuntament haurà de continuar assumint una part del cost del servei. És una aposta clara per les persones i pel benestar dels nostres veïns i veïnes.

Més enllà de les xifres, el més important és **la millora del dia a dia de la residència**. L'objectiu principal sempre ha estat garantir la millor atenció possible a les persones residents i oferir unes bones condicions de treball als profes-

sionals que hi desenvolupen la seva tasca.

La gestió de SUMAR aporta un valor afegit molt important. Darrere del servei hi ha un ampli equip de professionals especialitzats que donen suport constant en àmbits molt diversos: assistència, organització, recursos humans, formació, qualitat i suport tècnic. Aquest acompanyament era molt difícil de garantir des de l'estructura municipal amb els recursos disponibles.

Això es tradueix en una **gestió més professionalitzada**, amb protocols consolidats, suport tècnic continu i una major capacitat per donar resposta a les necessitats tant dels residents com dels treballadors.

A més, properament podrem fer un nou pas endavant amb la posada en funcionament de les vuit noves habitacions construïdes, una vegada finalitzin tots els tràmits administratius necessaris. Aquesta ampliació permetrà passar de 72 a 80 places residencials, incrementant la capacitat i millorant encara més el servei.

Aquestes noves habitacions tindran un valor afegit molt important: seran habitacions individuals privades amb un cost equivalent al d'una plaça pública, aproximadament 2.340 euros mensuals.

Aquesta actuació representa una oportunitat per ampliar l'oferta d'habitacions individuals i avançar cap a un model d'atenció més personalitzat i adaptat a les necessitats de cada persona. Amb aquesta ampliació, **la residència disposarà de 80 places**, de les quals 52 seran públiques i 28 privades, amb un total de 62 habitacions individuals.

Paral·lelament, el centre de dia continuarà oferint un servei essencial amb una capacitat de 20 places, distribuïdes en 15 places públiques i 5 places privades.

Encara queda camí per recórrer i aspectes a continuar millorant, però els resultats d'aquests dos primers anys ens indiquen que **la direcció és l'encertada**. Continuarem treballant per disposar d'una residència de qualitat, sostenible i preparada per afrontar els reptes del futur.

Perquè cuidar la nostra gent gran no és només una obligació institucional, sinó també **un compromís col·lectiu com a poble**. Un compromís que posa les persones al centre i que treballa perquè cadascú pugui envellir amb dignitat, benestar i la màxima qualitat de vida possible.

Marc Baró

**Residència Verge de Ribera
La Pobla de Segur**
PLACES DISPONIBLES!

Informa't al
973.66.01.88 o a
amarin@sumaracciosocial.cat
1.900€/mes

SERVIS PÚBLICS
D'ACCIÓ SOCIAL
DE CATALUNYA

Nova identitat visual de l'Oficina de Turisme

La Pobla de Segur estrena nova marca turística i ho fa amb una imatge que mira cap al futur sense perdre l'essència que ens defineix. La nova identitat visual, sota el lema "La Pobla de Segur, la porta dels Pirineus", neix amb la voluntat de reforçar la projecció del municipi com un dels grans punts d'entrada al Pirineu pallarès i com un territori viu, divers i ple d'experiències per descobrir. La nova marca posa en valor la posició estratègica de la Pobla: un espai de connexió entre muntanya i plana, entre natura i vida quotidiana, entre aventura i autenticitat.

LA POBLA DE SEGUR
CONCERTS A LA FRESCA
22 h - Escola Els Raiers

dimecres 5 AGOST	 AGAINSAM
dimecres 12 AGOST	 CELOBERT
dimecres 19 AGOST	 LA RUMBA BLANCA
dimecres 26 AGOST Entrada 10€	 LLUIS SANCHEZ

Entrades: 8€ // Abonament: 25€

Organitza

**VOLUNTARIS/ÀRIES
DE CULTURA DE LA
POBLA DE SEGUR**

Amb el suport de

Diputació de Lleida
La Pobla dels Pirineus

**Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura**

REPORTATGE

Ara que els poblatans i les poblatanes podem gaudir d'una biblioteca recent estrenada, repassem la història d'aquest equipament cultural.

L'obra social de la Caixa d'estalvis de pensions de Barcelona (avui dia, Fundació La Caixa) va impulsar una xarxa de biblioteques fixes arreu de Catalunya i les Balears entre el 1923 i 1993 que van significar una gran aportació a la lectura pública. A la Pobla es va instal·lar a la planta baixa de l'edifici de la Caixa (Av. Sant Miquel del Pui 51) i era finançada íntegrament per l'entitat bancària. Va ser inaugurada el 18 de juny del 1961, ara fa 65 anys.

Era una sala reduïda de 127m² (gran sala de lectura, amb serveis i magatzem), pràctica,

A dalt, edifici de la Caixa on era la biblioteca fins aquest any. A sota, fotografia de la inauguració, el 18 de juny de 1961.

accessible i influent. L'espai, ben ordenat i net, estava moblat amb taules reduïdes, pesades cadires i prestatgeries de fusta amb llibres, revisters a les columnes i objectes de decoració. El silenci era la norma bàsica de conducta. Estava regentat per una sola biblioteca: la Montse Gasa (1961-70) i després per la Ma Carme Bochaca (1971-97). S'hi realitzaven xerrades, exposicions, reunions... Recordem també que va ser lloc habitual on la canalla del poble donava la carta als patges reials.

L'any 1980 la Caixa va decidir pujar-la al primer pis de l'edifici i aprofitar l'espai que ocupava la biblioteca per a oficines bancàries.

La nova biblioteca ocupava dos dels pisos d'aquesta planta (169m² útils) i estava formada per sala d'informació, fons general i diaris i revistes, àrea infantil, sala polivalent, serveis i magatzem. La nova instal·lació va obrir portes l'agost del 1985 i s'hi accedia per l'avinguda Catalunya número 2.

A dalt, vista general de la primera Biblioteca de la Caixa.

A sota, entrega de cartes per als Reis Mags, durant els anys 60.

L'any 1997 la biblioteca va passar a ser de titularitat municipal. A partir d'ara dependrà exclusivament de l'Ajuntament i la tècnica serà la Mercè Alegret.

La Biblioteca Municipal va reobrir el dia 8 de novembre de 2016 després de la reforma, informatització del fons, renovació del mobiliari i ampliació del maquinari informàtic, incorporant-se al Sistema de Lectura Pública de Catalunya.

La biblioteca continua sent de titularitat municipal però ara rep el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. La incorporació a la xarxa de biblioteques públiques de la Generalitat permet que la biblioteca pugui oferir els mateixos recursos que una biblioteca d'una capital, des de l'accés al catàleg col·lectiu i el préstec interbibliotecari gratuït, fins a plataformes digitals com Biblio Digital, a més del suport econòmic en subvencions i la programació cultural conjunta. Així doncs, al llarg d'aquests anys s'han realitzat nombroses activitats culturals com clubs de lectura, tallers, visites escolars, espectacles, conta-contes, conferències, presentacions de llibres...

A dalt, reinaguració de la Biblioteca el novembre de 2016.
Al mig i a sota, activitats realitzades a la sala general de la biblioteca.

Diferents espais de la nova Biblioteca
imatges de la inauguració i de la primera
activitat realitzada al nou espai.

Aquest mes d'abril, després d'un considerable període d'obres i de tancament del servei, s'ha inaugurat **la nova biblioteca municipal** a l'avinguda Catalunya 16-18, en els locals on hi havia hagut la sala Anna Maria Janer, el Telecentre i coworking més un local que l'Ajuntament va adquirir. En aquest local hi ha la Biblio juvenil i la resta de superfície es divideix en recepció, sala general, dues sales de matèries, àrea infantil, sala d'estudi, espai cultural a més de serveis i diversos espais per a l'ús dels treballadors (Pau Conde i Mercè Alegret). En total té una superfície 475 m².

El projecte de les obres és dels arquitectes Lluís Coromina i Josep S. Gomis i han ascendit a 1'1 milions d'euros, quantitat aportada per la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Lleida i el nostre Ajuntament.

Tot i que va obrir portes el 7 d'abril, va estar oficialment inaugurada el dia 24 d'abril del 2026 per Sònia Hernández, Consellera de Cultura, l'alcalde de la Poble de Segur, Marc Baró, i altres autoritats.

La Biblioteca Municipal de la Poble de Segur és un servei públic per a la informació, cultura i lleure, obert a tots els ciutadans i ciutadanes de qualsevol edat i interessos. Segons la Federació Internacional d'Associacions i Institucions Bibliotecàries (IFLA) de la UNESCO *"la biblioteca pública és el centre local d'informació que facilita de manera immediata als seus usuaris tota mena de coneixements i informació... Constitueix un requisit bàsic per a l'aprenentatge al llarg de tota la vida, la presa independent de decisions i el desenvolupament cultural dels individus i dels grups socials."*

Mercè Alegret
Ramon Enric Guimó

POBLATANS IL·LUSTRES

JESÚS FORGA I GORDÓ (1901 - 1976)

És sense dubte un dels mestres més estimats de la vida educativa del nostre poble. Mestre vocacional, de caràcter seriós, que defugia tot excés i que educava en la superació, l'amor per la natura i el fet de ser responsables de formar part de la comunitat.

El mestre Forga va néixer a Gerri de la Sal el 5 d'abril del 1901. Era el cinquè i darrer fill de Celestí Forga i Dolors Gordó. L'any 1908 la família es va traslladar a viure a la Pobla, on el seu pare treballava d'encarregat en la construcció del pont de ferro sobre el riu Flamisell.

El Jesús que havia iniciat la seva escolarització als quatre anys a Gerri, passà a ser alumne del Col·legi Unitari Nacional que hi havia al carrer Major. Al cap de dos anys, va passar a estudiar a l'escola dels Germans de la Doctrina Cristiana. En aquest centre, amb 15 anys, va començar a estudiar el primer curs magisteri de forma lliure. L'any següent es va traslladar a Lleida on va acabar de cursar estudis a l'Escola Normal el maig del 1919, amb 18 anys (el més jove de la seva promoció).

Com que no podia presentar-se a les oposicions per ser menor de 21 anys, va muntar una escola particular a Esterri d'Àneu, on durant dos anys va educar alumnes del poble i la vall durant els cursos 1920-21 i 1921-22.

El més d'octubre 1922 es va traslladar a Barcelona per tal de preparar-se i presentar-se a oposicions que va aprovar el maig del 1923, amb un meritori quart lloc. Tot i això no se li va donar plaça fins el febrer del 1925 en què va ocupar la plaça d'Arcavell (Alt Urgell) fins acabar el curs. Llavors se li va atorgar la plaça de Tolva (Osca), la qual va mantenir fins l'any 1933 en què va ocupar una plaça de la Pobla, l'antiga escola on havia anat i que feia pocs anys que era graduada. Allí compartí claustre amb el Pere Pomé i el Joan Ané.

Eren temps de la República i van aparèixer importants canvis: educació en català, aconfessionalitat, coeducació, major contacte amb la natura...

El dia 5 d'abril del 1934 es va casar a Tolva amb Matilde Tolsà i Viza i es van instal·lar en un pis de casa Orteu de la Pobla. El matrimoni va tenir dos fills: Celestí i Antoni. El dia 30 de setembre de 1935 es van inaugurar les noves Escoles, als antic horts de casa Mauri. A inicis del 1936 el mestre Forga passà a ser director de la nova escola, càrrec que va ocupar fins a la seva jubilació.

Malgrat l'esclat de la guerra civil, les classes van seguir amb certa normalitat llevat de les incorporacions de canalla deportada i de les ràpides evacuacions per bombardejos a partir del març del 1937. Davant l'avenç feixista, es va decidir tancar l'escola el 3 d'abril del 1938. Un cop conquerida la Pobla, les noves autoritats van determinar que l'escola esdevingués hospital militar i que l'escola de nens funcionés provisionalment a la sala d'actes del Comú de particulars, on van romandre fins el gener del 1939, quan van retornar a les Escoles. Al primer pis hi havia les tres aules de nens (amb els mestres Forga, Ané i Joan Negre) i al segon pis hi havia les tres aules de nenes (amb les mestres Dolors Solano, Josepa Íter i Ma Lluïsa Duixans). Tot i així, posteriorment, l'escola va ser clausurada quatre cops per tal d'esdevenir caserna militar.

Com quasi a tots els mestres se li va obrir un expedient de depuració en què calia que demostrés que no havia pertanyut a cap partit polític esquerrà i que era una persona "d'ordre". Consultat l'expedient no queda massa clar si va pertànyer a cap partit però sí que feia anys que no hi pertanyia i que va estar sindicat obligatòriament, sense significació activa. Amb avals d'importantes persones del poble, aviat se'l va depurar (febrer 1940). Foren temps durs en què els mètodes es van haver d'adaptar a les estrictes normes del nacionalcatolicisme imposat per la dictadura franquista.

A part de la seva incansable dedicació pedagògica, Forga era un gran lector, un bon passejador i un col·laborador acèrrim de tota activitat cultural del poble. Cal esmentar que, juntament amb el doctor Lluís Casanovas, impulsà el Patronat de cultura del Comú amb nombroses activitats i també participà activament en l'arranjament i millora de la sèquia dels Camps i altres.

Gran defensor de la natura que envolta els nostres paratges, es va erigir en un dels màxims defensors i conservadors del Parc Municipal que envoltava les Escoles, inaugurat el 1949, així com en l'organització de la Festa de l'arbre. En la primera festa (1935) es va plantar el conegut paratge de les Acàcies, on posteriorment s'hi va fer una pista de ball.

A nivell escolar va organitzar el repartiment de llet i formatge "dels americans" per a tots els escolars (des del 1955) així com el menjador escolar (des del 1962). L'any 1957 se li va concedir per part del Ministerio de Educación la medalla d'Alfons X el Savi.

A partir de finals dels anys 50, la seva salut es va deteriorar considerablement. El 23 de setembre del 1966 va sofrir un infart en plena classe, motiu pel qual se li va donar la jubilació per incapacitat forçosa. Tenia 66 anys. En aquells anys els mestres es jubilaven amb 70 anys.

El seus antics alumnes van organitzar-li un acte d'homenatge (29-6-68) i van publicar el llibre "Un hombre en su vida de maestro". Posteriorment, l'Ajuntament de la Pobla de Segur va dedicar-li un carrer. El mestre Forga va morir a la Pobla el dia 9 de juny de 1976.

REMIGI DURANY I CASTELLS (1901 - 1976)

Un dels metges més estimats de la Pobla, el doctor Remigi Durany i Castells, va néixer el 9 de maig del 1901 a Sarroca de Bellera, fill del Joan i la Dolors de cal Joan de Fèlix, una família pagesa humil que des de sempre havia alimentat el desig que els seus fills poguessin progressar (un altre fill va ser veterinari i l'altre va treballar de sastre).

Per aquells temps, Sarroca de Bellera era un nucli amb una setantena de cases i uns 160 habitants que vivien bàsicament de la pagesia, tot i haver-hi tres molins fariners i un batan. El Remigi compaginava els pocs temps que l'escola del poble funcionava amb les feines d'ajudar els pares, especialment atenent la petita botiga i guardant un ramat de corders, base econòmica de la família.

Als 13 anys va marxar a Barcelona on va compaginar diverses feines amb els estudis. Totes les estones de lleure de què disposava als mal pagats treballs que trobava les esmerçava a estudiar, cosa que va anar donant el seus resultats: l'any 1920 va obtenir el títol de Batxillerat i posteriorment es va matricular a la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona, on es va llicenciar el 1927 amb la qualificació de premi extraordinari.

A Barcelona solia coincidir amb Ramon Violant i Sarroca (1903-56), fill també de Sarroca, d'edat similar i que llavors treballava de sastre, però que va arribar a ser un dels més reconeguts etnògrafs, un dels màxims coneixedors i divulgadors de la cultura popular pallese i catalana.

El 1928 el doctor Durany es va casar amb Serafina Guitart i Canut amb qui van tenir dos fills: el Joan i la Ma Dolors. Va treballar uns anys a l'Hospital Clínic de Barcelona on va establir amistat amb dos metges importants: Agustí Pedro i l'uròleg Antoni Puigvert.

Tot i portar tants anys a Barcelona, anhelava tornar cap al Pallars, cosa que va fer l'any 1934. Els primers anys al Pallars van ser durs a causa de la guerra civil i la proximitat de la Pobla amb el front. Va assistir professionalment tant civils com soldats quan va ser necessari, tant a l'hospital militar (Escoles i cinema Estadi) com a l'hospital de sang (casa Mauri).

En els primers temps d'exercici col·laborà estretament amb els metges Lluís Casanovas i Borrell, Ramon Casanovas Maluquer o els farmacèutics Pere Fuertes de Geralt o Àngel Farrando Andriu. Per la seva professió al llarg de la seva vida es va relacionar amb tots els metges de la zona però molt especialment amb els sanitaris de la

Pobla: Josep Pla, Àngel Gabàs, Francesc Solduga, Jordi Margalida, Adolfo Gràcia..., així com amb les religioses del Cor de Maria que regentaven l'hospital que primer era al carrer d'Oran (1941) i posteriorment a l'actual edifici de la Residència Verge de Ribera (1959).

Popularment, els metges eren anomenats doctors, tot i que des de l'aprovació la llei Moyano (9 de setembre de 1857) i fins el 1951, s'especificava que els llicenciats per a ser doctors havien de superar un grau que només es realitzava a Madrid. Cap dels esmentats, estrictament parlant, podia ser anomenat doncs "doctor" en no haver realitzat aquest grau.

Establert definitivament a la Pobla de Segur, va desenvolupar de forma admirable la seva labor vocacional. Professional amb molt ull clínic, exemple de metge rural que acudia amb rapidesa a qualsevol urgència de la Pobla o dels pobles del voltant en un temps de difícil comunicació i manca de mitjans de transport, estem segurs que tots els poblatans que el van conèixer el tenen per un dels "homenots poblatans" del passat segle.

Va col·laborar en la implantació a la zona de la Mútua de l'Aliança, juntament amb el doctor Monegal i altres metges. A banda de la seva tasca professional, amb altres persones de la Pobla va promoure la creació de la cooperativa lletera Cooperativa Nogueras-Flamisell (1953), precursora de la Cooperativa del Pirineu (Copirineu) creada el 1963.

El 1970, en l'acte del 62è aniversari de l'Institut Nacional de Previsió, per la seva trajectòria professional i pels serveis d'assistència sanitària, el doctor Durany va ser guardonat amb la creu blava de la Seguretat social en categoria de plata, juntament amb l'uròleg Vicente Ferrándiz Senante.

Arran de certs problemes de salut, va anar moderant el seu ritme de treball fins a la seva jubilació (1971) tot i que va seguir atenent de forma particular. En agraïment a la seva encomiable labor mèdica l'Ajuntament de la Pobla de Segur li va retre un homenatge el dia 12 de setembre de 1971 a l'antiga pista d'estiu de l'hotel Montaña. Bastants anys després l'Ajuntament també va dedicar-li un dels carrers de la nostra població.

A causa d'una operació a què s'havia d'afrontar el seu fill, va desplaçar-se a Barcelona. Allí, a la mateixa Clínica L'Aliança on operaven el seu fill, va sofrir un atac mortal del qual ja no es va recuperar. Era el 26 de maig de 1976.

Ramon Eric Guimó i Casanovas

LA RECEPТА

EL BIRRAMISÚ DE LA CTRETZE

INGREDIENTS:

- 2 kg de mascarpone
- 1/2 kg de sucre
- 4 cullerades de xarop de vainilla
- 1 litre de nata
- Melindros
- 1 taronja
- 2 llimones
- xocolata en pols.
- 1 cervesa Black Sheep

PROCEDIMENT:

1. Barregeu la nata, el sucre, el mascarpone, la ratlladura de llimona i de taronja i el xarop de vainilla fins que quedi tot homogeni.
2. Poseu-ho en una màniga pastissera.
3. Mulleu els melindros amb Black Sheep de la CTretze i aneu muntant als gotets en capes: melindro, barreja, melindro i acabar amb la barreja.
4. Acabeu decorant amb xocolata en pols.

Bon profit!

CTretze Pirineus

ELS PARTITS OPINEN

Cal que comencem parlant del **sistema de recollida d'escombraries PAP**. Tot i haver-ho explicat nombroses vegades, ho repetirem tantes com calgui. La implantació d'aquest sistema respon a l'exigència des d'Europa per aconseguir que l'índex de reciclatge al 2030 assoleixi un mínim del 60%. Abans del canvi al Pallars assolí un 42%, lluny dels objectius fixats.

Feia anys que el Consell estava treballant, **conjuntament amb tots els grups polítics**, a buscar el millor sistema per assolir l'índex esmentat; i és el PaP el que a nivell tècnic resol més bé aquesta qüestió, per davant d'altres sistemes com poden ser els contenidors intel·ligents. També és cert que nosaltres ens vam presentar amb el compromís que dins de les nostres possibilitats apostàvem per aquest model.

Entenem el malestar que qualsevol canvi comporta a la ciutadania, però la nostra obligació és comprometre'ns amb totes les directrius que, a fi d'un bé comú se'ns demanin. Com fan tots els governs en els diferents àmbits: la llei antitabac en el seu moment, les zones de baixes emissions, i tantes d'altres que depenen en cada cas d'una administració o altra. Totes elles creen malestar, perquè provoquen un canvi, però no podem perdre de vista l'objectiu final: **millorar el planeta i deixar-lo millor per a les generacions futures!**

Som conscients, repetim, que creen malestar, queixes, reivindicacions.. totes elles legítimes, només faltaria, però hauríem de desgranar-les i no posar-les totes dins del sac per carregar-se el sistema d'arrel.

Sí que hi pot haver casuístiques molt particulars, no ho neguem i molt menys les ignorem, tot el contrari si ens les feu arribar les entomem per poder trobar solucions. Ho hem fet des del primer dia i continuem amb aquest compromís. El poble sense contenidors és molt més amable. Ara només falta que entre tots no hi hagi la brossa descontrolada i en puguem gaudir. I cal reprendre l'harmonia veïnal. Sense assenyalar ningú en cap bàndol, perquè només n'hi ha un: **el d'una Poble orgullosa.**

Finalment dir que recurrentment des de l'oposició en els plens o bé en els escrits d'aquest butlletí se'ns fan demandes de millores i inversions, però en el moment d'elaborar els pressupostos que és l'eina per poder-los dotar de finançament, encara és hora que en rebem cap.

Visca la Poble i Catalunya lliure.

Grup municipal d'ERC

El sota l'arbre de les Roques Roies

Aquests darrers mesos hem de lamentar el greu conflicte que embruta els carrers i malmet les relacions entre veïns a compte de la nova recollida de les **escombraries**. És comprensible que quan les institucions exigeixen un canvi en els costums, la societat, per raons diverses, qüestioni la seva validesa.

Aprendre com reciclar és un esforç que les institucions fan recaure sobre les espatlles dels ciutadans tant en impostos com en temps i dedicació que poques vegades sentim reconegut. Però siguem clars, les institucions i els polítics no acostumen a ser ni transparents ni pedagogs ni bons comunicadors. Un mal endèmic que juga a la contra dels valors democràtics. El tema del reciclatge, n'és exemple. Iniciat fa més de tres dècades ni hem avançat en ell ni s'ha volgut donar a conèixer el dèficit enorme que, legislatura rere legislatura, anaven

arrossegant ni s'ha volgut arribar als ciutadans per fer-los entendre el lligam econòmic entre brossa, impostos i civisme.

En tot cas, reduir, reciclar, reutilitzar és un esforç, a hores d'ara, inevitable i una responsabilitat de cadascú derivada de la forma de vida consumista i massa acomodada a viure d'esquenes a la naturalesa. Aprendre a reciclar ens permetrà, algun dia, pagar per la brossa que cadascú produeix.

La recollida a la porta de casa dels residus ha generat unes pràctiques de pressió sobre el Consell i l'ajuntament que -tret del recurs a la justícia- no és pressió sobre les institucions, sinó sobre el veïnatge sencer, en especial per dos qüestions: que embrutar i malmetre els carrers posa en perill la salut de tots; i perquè les bosses, fora dels cubells, amuntegades al carrer són abocades al rebuig del que no en podem treure cap benefici econò-

mic, ans al contrari augmenta el preu final. Fer crítica és un dret, però no considerem ètic que el cost de les accions suposadament cíviques recaigui sobre els veïns que fan el possible per reciclar bé i estan en contra d'aquestes mesures insalubres.

Entre els veïns que llencen brossa, l'edifici de Renfe a l'avinguda estació, les banderes que amaguen la torre Mauri, el monstre de ciment que li diuen *passarel·la*, ¿està la Poble condemnada a la lletjor?

Saludem amb alegria l'obertura de la **nova biblioteca** amb unes paraules de l'escriptora Doris Lessing: "Una biblioteca pública és el més gran enemic de dictadors i tirans: els demagogs poden perseguir escriptors i dir-los què han d'escriure, però no poden esborrar tot el que s'ha escrit en el passat".

Grup municipal del PSC

Falles. Creiem necessari que l'Associació de Falles de la Poble de Segur pugui disposar d'un espai propi on poder guardar el material de la festa en condicions adequades, així com un lloc on preservar i mostrar la seva història i tradició. Un espai expositiu permetria donar a conèixer vestits, fotografies, eines i altres elements vinculats a les Falles, mantenint viu aquest patrimoni cultural. No oblidem que **és Patrimoni Cultural Immaterial de l'UNESCO**. També seria una manera de posar en valor tota la feina que hi ha darrere de la festa, ja que les falles es preparen artesanalment, treballant la fusta i altres materials de manera manual, i requereixen moltes hores de dedicació, esforç i implicació per part dels fallaires i dels voluntaris. Ara que s'apropa la festa aprofitem per desitjar a tothom una molt bona diada de Falles.

En relació amb **l'arbrat**, observem que hi ha molts escocells buits a les voreres on abans hi havia arbres i ara ja no n'hi ha. S'haurien de replantar per fer una vila més verda i recuperar les zones d'ombra necessàries en diferents carrers.

Sobre la **plaça de l'Arbre** i els últims esdeveniments, esperem que el projecte de reforma de la plaça garanteixi el manteniment, la preservació i la continuïtat de l'arbre com a element emblemàtic de l'espai.

A la **zona infantil del parc Boixareu** (antic camp de futbol), considerem que manca una zona d'ombra suficient, especialment durant les hores de més calor i exposició al sol. És necessari habilitar-hi una estructura o un tendal que en garanteixi la cobertura, amb l'objectiu que la

canalla hi pugui jugar amb comoditat i seguretat, així com també els pares i acompanyants.

El PAP ha generat desavinences entre els poblatans. Entenem que cada persona pot tenir la seva opinió, però no ens agrada veure com veïns i veïnes es confronten o es crea un ambient tens i de neguit entre la població. No podem permetre que un tema com aquest, que neix del Consell i afecta el conjunt del poble i la seva convivència, acabi trencant la germanor entre els veïns. Cal dialogar i consensuar.

S'ha de buscar una solució per evitar aquesta situació de confrontació i recuperar un clima de respecte, convivència i unitat entre tothom. Tots hem de posar de la nostra part per evitar-ho.

Grup municipal Junts x la Poble

SUPO-SUPO POBLATÀ

“Créixer a la Pobra t’aporta una experiència i una perspectiva vital que a la ciutat no es donen”

Conversem amb Josep Roset i Castells, consultor empresarial i president de la Fundació CIES, que treballa per facilitar la inserció laboral.

Quina ha estat la teva trajectòria laboral i com has arribat a ser consultor estratègic d’empreses?

La meva trajectòria laboral va començar al taller del meu pare, a la Pobra, on el primer que vaig fer va ser agafar una escombra. Aquell moment va marcar l’inici d’un camí basat en l’esforç i l’aprenentatge. Als 29 anys, amb un soci, vam emprendre una empresa de serveis amb molta il·lusió i dedicació. Amb el temps, vam créixer fins a superar el miler de treballadors, moment en què una multinacional francesa ens va adquirir per expandir-se a l’estat espanyol.

Aquest procés em va permetre viure totes les fases del creixement empresarial fins a arribar a ser conseller delegat. Avui, aquesta experiència és la base del meu treball com a consultor estratègic i conseller, ajudant empreses a focalitzar-se en allò essencial i a prendre decisions amb perspectiva.

Actualment també formo part d’un consell d’administració, del comitè de direcció de la mútua laboral MC i també continuo desenvolupant el meu vessant empresarial.

També col·labores amb fundacions? Quines tasques hi feu?

Actualment soc president de la Fundació CIES, on treballem per facilitar la inserció laboral de persones amb discapacitat o en risc d’exclusió social. També soc vicepresident de la Fundació SERT, que dona suport a infants amb discapacitat per millorar el seu benestar. És una tasca molt enriquidora i necessària, que aporta valor més enllà de l’àmbit empresarial.

Com ha influït haver nascut a la Pobra en la teva trajectòria?

De manera molt positiva. Quan estàs arrelat a un territori i marxas de molt jove, sempre tens la seguretat que pots tornar si les coses van malament; això et permet arriscar molt més. Créixer en un entorn com la Pobra t’ajuda a barrejar-te amb diferents generacions i t’aporta una experiència i una perspectiva vital que en una ciutat no es donen.

Com es pot fer front a la tendència deshumanitzadora centrada només en la rendibilitat?

Les persones han de ser sempre al centre de qualsevol organització.

La rendibilitat és important, però no pot ser l’únic objectiu. Quan cuides les persones, els resultats arriben de manera natural.

La riquesa és només guanyar diners?

No. Hi ha moltes formes de riquesa, però la més important és la que es construeix a partir dels valors, el respecte, l’educació i els principis personals que et van ensenyar a casa.

Què t’agrada fer quan tornes a la Pobra?

Gaudir dels amics, de l’entorn natural i anar a la caseta del llac a carregar bateries i a desconectar.

Com veus la Pobra i el Pallars? Quin valor afegit tenen i què els falta?

La Pobra està evolucionant positivament, però encara cal millorar infraestructures, serveis i oportunitats. Tenim un entorn privilegiat, un petit paradís, que hem de preservar. És clau creure en el territori, potenciar el comerç local i reforçar la col·laboració entre el sector públic i el privat per garantir un futur sostenible.